

TELEGRAPFUL ROMAN.

Telegrafulu este de două ori pe septembra, joia și Dominecă. Prenumeratia se face în Sabiu la expeditiunea foiezi; pe afară la c. r. poste, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către expediția. Prețul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

Nº 114. ANUL XI.

Sabiu, în 19 Decembrie 1863.

Inscrisiuni de prenumeratii

„Telegrafulu Român.”

Apropiandu-se capitolul anului 1863, se deschide prin acăstă prenumeratii nouă la această fofia.

„Telegrafulu Român” va urmări să fie de două ori pe septembra, Dominecă și Joiă. Formatul rămâne neschimbat. Asemenea și prețului, care e

Pentru Sabiu, pe anu 7 fl., pe $\frac{1}{2}$ anu 3 fl. 50
xr., pe $\frac{1}{4}$ anu 1 fl. 75 xr. v. a. —

Pentru Transsilvania și monarhia austriacă pe anu 8 fl., pe $\frac{1}{2}$ anu 4 fl., pe $\frac{1}{4}$ anu 2 fl. v. a.

Pentru Principatul român unit și strainatate, pe anu 12 fl., pe $\frac{1}{2}$ anu 6 fl., pe $\frac{1}{4}$ anu 3 fl. v. a. —

DD. abonanți suntu rogati a nu întârziu cu trimiterea contingentului seu.

Abonamentul se face prin epistole francate la

Editura „Tel. Rom.” în Sabiu.

Despre scările din Banatu.

Din Comitatul Timișului în Decem. 1863.

(I. I.) Sa vorbim odată despre o dorere a noastră capitală, despre cauza direcției și inspectiunii scărelor noastre poporale din Banat și Ungaria; sa vorbim, pentru că nu cumva să devină a crede cineva, să mai alesu cei de susu de la cărma, că această cauza momentosă că nici un'a alt'a, prin carea se condiționează învaiamentul și crescerea poporului, de la care iara depinde cultură și dezvoltarea națională, că această cauza a incetat a ne mai casiuă dorere, său ne amu facutu nepasatori pentru ea!

Suntu pre bine informati despre calamitatea cea mare, ce ni-a rezultat din supunerea scărelor și învaiamentului nostru poporului la o direcție și inspecție atât de puțin chiamata și caificata spre acăstă, precum e dupa amara nostra experiență aceea a unui cleru fară destula cultura didactică, și condus de o ierarchie străină și neamă, că să nu dicem contra progressului și dezvoltării noastre naționale.

Amu luat notitie despre multe și grave plăsori în această privință, și noi amu înădăsătu lamentatiunile noastre, însă acumă ne mai potendu-le suferi, le dămu pre satia, și spunem, ca nu vomu incetă, pâna candu nu ni se va dă remediul mantuirei. Precum odiinăru unu mare Romanu nu mai incetă cu: „delenda est Carthago”, asiă noi micuțelasi Români nu vomu incetă a repeti și iarasi a repeti: „Luati scările din mâinile clerului și din ghearele ierarchiei serbești!”

Sciindu noi cu cătă sete și nerabdare ascăpta bieții învaiatorii nostri naționali și tota zelosă și credințiosă noastră inteligenția și totu luminatulu nostru poporu ori ce notitia despre pasii, miscările și pertractările, ce s-au facut și se facu în această privință, nu pregetăm a le impărtasi unele date mai prospete, referitor la acestu obiectu, facendu-o aceea cu totu respectulu și tota rezerva, ce poate merită o cauza delicata intr'unu stadiu nu mai pucinu delicat, și ce potu pretinde prețuitorile noastre fantane de informație.

Pentru cei ce n'au avutu ocasiune a cunoscere, faimósă: „Prăumilita plăsore a Românilor din comitatele Banatului, pentru multele și feluritele nedreptătiri și asupriuri naționali, celise faculor uin scările, în

tru provincial din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principe și trei situație pe anu 12 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu 6 fl. v. a.

Inseratele se platesc pentru intea ora cu 7. cr. sirulu cu litere mici, pentru două ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

biserica, pre la dicasterie și oficio late, și judecătorii și în tota viață ad orn pui blica”, subșternuta Majestății Sale pregratiosului nostru Imperator și Rege în 25 Iunie 1863 și provedita cu preînaltă semnatura imperatresca, citâmu aici din acea plansore pasagiulu, ce se atinge de tem'a nostra, și care sună:

„Maiestate! E de comunu cunoscutu lucru, că mai marii bisericei noastre ortodoxe în Banat, precum și organele loru consultative și administrative suntu parte mai mare de naționalitate serbescă și spre tota intemplarea influenței serbesci chiaru de dupa sistem'a și regulamintele custătoare suspuze, ear interesulu și naționale și bisericescu și personale alu mai marilor bisericei serbesci d'intru începutu a fostu, și pâna adi e in contr'a dezvoltării romanismului îndreptat. Mesurile clerului serbescu satia cu scările și învaiatorii noștri populari au scandalisatu totu poporul nostru și au scarbitu adeneu susfletele intregei inteligenție române. Acestu cleru a începutu pre satia o luptă nemicitoare în contr'a perfectiunărei limbei și literelor noastre; a se osu literale noastre cele române cu violenția de prim scările și a introdusu cele slavice, a maltratatu și vexatul ipre învaiatorii numai că sa-i constringa a parasi metodulu celu bunu, ce-lu introduceșe in tempulu asiă numitului absolutismu guvernului Mai. Teleba a suspendat și strămbat și pre multi la statanii mai reale, numai pentru ca cutesaseră neia a se folosi de cuvinte și litere române in locul celor slave.”

Maiestate! Nu voim sa — Ti amarim anima parintesca cu inspirarea aici de multele casuri concrete scandalose, ci ne marginim, incătu pentru incompatibilitatea oficiului de direcție scolare la noi cu clerul și preste totu cu ierarhia serbescă, a ne provocă la reportul fo tului consiliariu român de scările din Banatul Temesianu din 29. Oct. 1859, subșternutu din oficiu fostului c. r. ministeriu de cultu, unde a și aflatu deplină respectare; ear incătu pentru faptele patimiri ale scărelor noastre sub direcția clerului serbesc, ne provocâmu cu unilintia la reprezentanța oficiale, facuta in această privință sub 27. Sept. 1862 din partea fostului atunci administrator alu Garasiului către consiliul locuite niente din Bud'a, care insa pâna acumă — pecătu scimus noi — n'a avutu nici unu rezultat.

Pre tem iulu acestorui espuseiui să a formulu in acea prăumilita plăsore urmatoriu rogară: „ear iacătu pentru anarhia, ce domnește pretotindenea in scările noastre poporale, sa Te induri pre gratosu Mai. Ta a dispune cătu mai curendu,

că scările noastre poporale numi decătu sa se scotia de subt administratiunea clerului și sa se supuna la o administratiune și direcție româna naționala civilă, carea să se organizeze amesuratul cerinței tempului și cu ascultarea celor mai de frunte capacitați naționale ale noastre, — său pre basea normelor, ce custau pâna la anulu 1849, său a celor ce se introdusera de atunci incocă și custara cu pre imbucuratoriu rezultat pâna la anulu 1861.”

Nu multu dupa radicare acestei „alarmatorie” plăsori ni s'a referit că unu ce positiu, ca inaltii barbati din fruntea regimului unguru au resoluta voia și dorintia de a ne ajută și a ne mantu scările și instructiunea publică de a conduce, ce duce la ratuire, de o lumană, c'e respandese intunecu!

Ni-a saltat anima de bucuria, pentru ca nu ne-amu indoit, ca guvernul Maiestății Sele, dupa ce elu odata a venit la convingerea, ca sistem'a presintă a directiunii și inspectiunii scărelor noastre nu e decătu mórtea culturei popului român, și după ce mórtea, său și numai negrijirea

intregu, cinstiu sanatosu, dreptu indreptandu cuventulu adeverului. — Unu cretinu din Breteu.

Prospectu politiciu.

Intermezzulu ce lău fostu produsu scirile despre prochiamatiunile revoluționare din Ungaria au fostu că și lumen'a umblatōre, care sălāe pueinu deasupr'a unei rovini și apoi dispare eara in nimica. Remâne insa discussiunea despre o aplanare in Ungaria și diuarele voru dejă sa scie, ca principiele lui Schmerling și Deak suntu combinabile. Unele sgomote alingatōre de acēsta cestiune repetiescu scișea, ca inceputulu anului 1864 va fi illustratu cu luarea in desbatere a cestiunei unguresci și lumea mai spera apoi ca imperatulu va veni cu imperatēs'a in Ungaria, dupa unii că sa se incoroneze. Nu stamu buni de tōte scirile acestea, ceva insa este la midilociu și este naturalu că sa fia, pentruca fiindu cestiunea Transsilvaniei incătuva resoluta trebue sa vina alte pe tapetu. Lumea politica insa nu e multumita cu atât'a, ci unii se temu altii dorescu, că cestiunea Transsilvana sa se cuprinda in cea Ungara. Relatamu numai te-merca și dorint'a unor și altoru in privint'a acēst'a și credem, ca de aceste dōue e legata și crisia seu necris'a ministeriala in Austria, pre carea noi nu o potem dorî.

La fratii Romani de peste munti, dupa cătu celimur in diuarele loru, vedemur vorba mai multa și mai pucina isprava. Certele vahemente nu au fericit pre nici o națiune, cu atâtua mai pucinu pre un'a, carea acumu incepe a viiā. Suntemu și noi pentru libertate și legalitate insa nu pentru su-cirea libertatiei și a legalitatiei, dupa cumu se vina unor individi bine și multime reu. Speram multu dela sessiunea de fatia a camerei Romaniei (carea nouă acumu mai ca nu ve mai vine a o numi cu acestu nume frumosu), insa vediendu acumu, ca ori cine vine la putere déca e liberalu e luat la trantele, ca sa nu pôta face nimică, déca e „legalistu“ lovescē pressa, lovescē totu (vedi Romanulu din anii dela 1862 inapoi), și beata tiéra Romana se pomenește in urma cu nimica și inca aru fi fericita pôte cu atâtua, ea se pomenește cu detorii crescende. Ca cutare e muscalitu cutare turcitu, altulu austriacitu și alte epitele diplomatice, ce se dau unui și altui, este in camer'a Romania la ordinea dilei. Si acestea suntu espressiuni domo-prelunga cele ce le cetimur in „convențiune“ secundantulu „Romanului“ și prin urmare alu „legalitatieri“ asupr'a „Buciumului“ — espressiuni, cari noi suntemu dedati a le audi dela coferi tiele cele mai rele, iar nu dela omeni cari aru fi chiamati a susține cause politice. Se speram, ca nu vomu mai veni in tristă pusetiune a relatā o nimică asiā de oribile și sa ne intorcemur ochii catra alte tieri mai departate și straine.

Mai pe ora vinu depesie de la Altona (cetate in Holstein) și ne spunu, ca in 24 Dec. n. au intratru trupele confederatiunale, dupa ce au desertat cele daneșe cetatea. Bucuria Altonenilor sa fia fostu mare. Indata ce au parăsitu Danii cetatea, totu s'a 'embracatu serbatoresce. Colorele germane și sleswig-holsteinic se vedeu in tōte părțile. Comissarii civili, indată ce au ajunsu in Altona, au emis o prochiamatiune in numele ducelui Fridericu, care s'a asis-tat pre toti pareti. Deputatii Altonei au provocat pre populatiunea cetaciei la o adunare pe 12 ore la amediile acelei dile. In adunare au fostu multi adunati, și se dice, ea ducele Fridericu fu prochiamat cu entusiasmu de domni-toriu legitimu alu ducatelor. Totu dela Alton'a afilāmu, ca jini'a contumaciala s'a stramatatu la riulu Eider, și ca Rend-sbugulu se intaresce mereu cu palisade.

Resbelul ucelu mare in America de media nouă se vede a fi pe gata. Confederati suntu incungurati de tōte părțile. Presedintele republicei de aci au emis unu mesajiu prin care incunosciuți, ca rela-tinnile Uniunii in afara suntu bune și inlauntru crede ca inca voru fi acusi asemenea bune. Congressulu Uniunii e deschis.

Inveniamentulu in România.

Cătu de bine cunoscu Români din principale adevere-te sele lipse, vedemur cu placere din urmatorulu tractatul „Reformei“.

„Este multu timpu de candu Românu, de candu satenul român geme in ignorantia și apasare. Este multu tempu, de cându elu nu mai vedi pe guvernul tieri sale gandindu-se la densulu, la luminarea sea și a copiilor sei, la usiurarea sorței sele. Guvernele trecute, guvernele regu-lamentari aveau de sistem si de interesu a tiné pe tieranu

culturei poporului român, a unui popor atât de bunu și binemeritatu pentru patria și pentru tronu, nu poate sa zaca in interessulu și intenționea prédepreștelui și prégrafsosului regim, — numai decâtua va apuca measurele de lipsa spre vin-decarea acestei pericolose doreri a susțetului nostru na-tionalu.

Intr'aceea sciamu pré bine, ca din partea fratilor Serbi, anume prin barbatii loru cei chiamati a incurge in pertrac-tările și desbaterile acestei cause, ni se voru face căte tōte impedecări, sub felu de felu de protestu; și într'adeveru ori cu care dintre coriseii fratilor Serbi incercămu noi și in-cercau barbatii nostri de frunte a se intielege in acēsta pri-vintia, totu refusati eram, cu tote ca argumintele loru, aduse pentru sustinerea statului presintele in scōelele nōstre, erau in-vederatu false și neintemeiate, incătu nu merita a fi ar-guminte.

Dar precandu noi, pentru opusetiunea acēst'a, ce in-limpināmu din partea fratilor Serbi, ne intristaseramu pré-multu, sciindu noi forte bine, ce multu cumpănesce votulu loru acolo, unde noi nici ca acceptămu sa simu ascultati, ne-sosî și ne surprinse préplacut'a insciantare, ca escenile barbatu, ce stralucesce in fruntea guvernului tieri ungure-sci, a aflatu de bine și cu cale, a cere asupr'a causei reorganisării scōelorloru nōstre opiniunea și votulu unui-a dintre cei mai competinti barbatii ai națiunei nōstre, a domnului iude la tabl'a regia, V. Babesiu.

Acēs'a s'a intemplat inca inainte cu trei patru lune, și noi, precătu cunoscem multu probatulu zelu alu acestui barbatu alu nostru, nu ne indoimur, cumea densulu fără in-tardiere va fi respunsu in celu mai dorit u și priinciosu tipu la tem'a, cu care s'a onoratu.

Noi, și suntemu convinsi ca cu noi națiunea intréga, eara mai vertosu banatienei, atât de bine cunoscem sim-tilimintele, principiele și opiniunile domnului V. Babesiu de-spre crescerea tinerimei in scōelele popurale, și atât de mari și de multe probe avemu despre nobilele și maretiele sale intențiuni națiunale, incătu noi, fără de a cunosc in detaiu cuprinsulu operatului seu asupr'a cestiunei reorgani-sării și administratiunei scōelorloru nōstre, din tōta anim'a, cu ambele mâni lu acceptămu și subscrimu acel'a că pre-alu nostru, și ne amu simt̄i présericit, déca inaltulu regimur aru avé marea gratia de a deslegă cătu de curendu acesta cestiune, pentru noi in celu mai mare gradu intetitoria, pre-temeiu operatului și votului domnului V. Babesiu.

B r e t i c u i n 30 Nov. 1863. (Intardiatu) Sunetulu clopotelor au desceptat in susțetele nōstre indoit'a serbare, ce amu avutu de a serbă la 30 a lunei cor., cându dimpreuna cu Prasnirea Apostolului Andreiu antăiulu chiamatu, amu serbatu și dīu'a onomastica a Esculentiei Sele bunului nostru Parinte Episcopu Andreiu Baronu de Sia g u n ' a ; ca dupa ce ne adunaramu in sf. biserică la ascultarea slujbei de sér'a, care s'a sevarsit de Preotulu de rendu Alexiu Verzea, la vremea Litiei d. socia a acestui On. Parinte aduse cele de lipsa p̄ntru sevarsirea acelei slujbe ce s'a și sevarsit din adânculu susțetului intru pomenirea sfîrșitului Apostolului Andreiu, și onoreea onomasticei dile a Esculentiei Sele Parintelui Episcopu. — Apoi in dīu'a de praznicu iarasi desceplandu-ne semnulu celu de praznire alu tragerei clopo-telor, ne-am adunat earasi cu totii in sf. biserică, spre a aduce serbinti rugaciuni pentru inelung'a, pacinic'a și fericit'a petrecere in lumea acēsta a bunului nostru Parinte Episcopu, candu iarasi sui norocitu a vedé unu prinosu și o coliva cu mai multe podobé in frumisetia to'u de susu pomenit'a démn'a femeia adusa, la care dupa molitv'a amvonului s'a in-ceputu slujb'a cu psalmulu „Domne audi rug'a mea“, dupa care indată s'a cantat Tropariulu, Condaculu și Marirea dela chvalite a sfîrșitului in trei stâri, facendu-se la sia-care stare eotenia de preotulu slujitoriu A. Verzea pentru vieti' și pacini-c'a sanatate a bunului nostru stăpânu bisericescu; — apoi ce-lindu-se molitv'a sfintirei colivei s'a radicatu Panagi'a de mai multi crestini, dimpreuna și Preotulu slujitoriu cătu și Par. Spiridonu Demianu jun. cu evlavia și râvna; cantandu-se „Cade-se cu adeveratu.“

Mai pre urma facendu-se ingenunchiare s'a celitu in-naintea usiloru celor mari cu tonu inaltu decâtra slugi-toriulu preotu rugaciunea de multiamila, — și s'a finit cu melodiós'a cantare „pre Archiereulu nostru Andreiu“ s. c. l., ce sau cantat de Inveniatorulu nostru Stanicu cu elevii sei scolari. — Asiā s'a serbatu dīu'a onomastica a inaltul Esculentiei Sale Parintelui nostru Episcopu, căruia lungescă-i atotpoterniculu Domnedieu anii vietiei pentru binele și feri-cirea națiunei Sele daruindu-lu sfîrșitoru sale biserici in pace

in ignorantia și impilare. Intunericul este rezemulu apasărei și alu toturor relelor omenesci, impilarea abrutisă astfel pe omeni, incătu ii face a crede ca nu este nici unu regim mai bunu și mai dulce decât acestu regim. Ignorantia, impilarea și miseria pareă a fi sorrtea tieranului nostru.

Abia la 48 tieranul român zari o lumină care-lu desceptă din lethargia, in care zacea, și-lu facă sa simtia și sa vadă, ca și elu este omu că toti omenii, ca are dreptul a se bueură de instructiune, de drepturi politice și de libertate, că toti concetationii sei; dar vă! acea lumina abia se zară in cele trei luni de libertate, și ea se stinse in noeannu inicitatii și alu privilegiului, in care gemația națiunea întrăga. 48 fu antaia perioada a regenerarei națiunale, care prevesti poporului român drepturi cetătienesci, lumina și libertate. 59 este a dona perioada a regenerarei României, in care ideile de libertate și de progressu semenate in anulu mantuirei, in timpul revoluției, cattau a dă fructele loru și a se transformă in fapte. Privilegiul trebuie să cada înaintea dreptului și egalității. Elu cadiu in fine impreuna cu biciulu, cu monopolulu instructiunei și cu toate conseqüintele regimului absolutistu. Astazi dar, multiamita cerului și regimului celui nou, in care ne aflămu, poporul român nu mai este considerat că o turma de sclavi ingenuhiati înaintea vointiei și capriciului unui singuru omu. Elu se bucura de toate drepturile politice și sociale, care decurgu din suveranitatea colectiva și individuale. Poporul român se descăpă astazi din somnul ignorantiei și se vede chiamat și elu la banchetulu vietiei morale și intelectuale. Instructiunea și libertatea este astazi apanagiul toturor, și acăstă se simte totu asiă necesarie că și pânea de toate dilele. Aceasta ideie era in cugetulu toturor, și realizarea ei se simtiă de toti și se intindea din palatulu bogatului pâna in colibă seracului.

Suntu dăudeci de ani, de candu guvernele române nu se mai gandira la cultură poporului, la înșinuirea și immunitarea scolelor. Aceasta fapta binefacătoare, acăstă măsura de utilitate publică pare că a fostu rezervata ministerului actuale, care indata ce veni la putere, cea dintăiu ideie ce avă, fu de a înșinua și a immunita scolele prin satele și orașele României.

Mesură bine facătoare luata de guvern pentru imprășierea luminei prin sate, prin înșinuirea de scăole comunale pentru fiicele satenului nostru avă resunet in totă tiéra, in toate inimele, și resultatele binefacătoare nu voru intardia a se vedea peste putinu. Ele voru fi immense și mantuitore. Prin acăstă măsura, putemu dice ca guvernul nostru a pusu degădul pe rana. Deja au și inceputu fiicele tieranului nostru a vizitat scăolele de sate, multiamita Ministerului actuale și amicului nostru poetu și ministru alu cultelor D. Dimitrie Bolintinéu, tiéra și posteritatea voru binecuvantă pe Ministerul poporului, pe initiatorulu luminei și alu libertății, pe căile progressului și ale civilizației. Lumina a dăr, lumina și iar lumina vomu strigă impreuna cu nemuritorulu Göthe. Novelele ce priimim de prin districte ne anuntia vesel'a generala, ce au coprinsu toate inimele la inaugurația scăolelor comunale de sete prin satele României.

Totu acestu diuariu ne spune, ca ministeriul a mai proiectat 1000 scăole pentru Moldovă.

O scire importantă din România.

Pecandu incheiamu numerulu nostru de astazi, ne sosi „Buciumulu“ tiparit pe harthia rosă, presupunem ca dreptu manifestațione de bucuria, căci un'a din problemele cele mari, pentru care elu a luptat necontenit din prim'a ora a existenței sele, e deslegata: **monastirile dăse inchinate suntu secularisate**, adica reluate de statu in possessiunea statului.

Prințipele Alessandru Ioann I., dupace inca sub ministeriulu Cretulescu dispusese a se face pasii pregători in acăsta causa, a datu in urmă raportului ministeriului actualu unu mesagiu cătra Camera, pentru votarea unei legi privitoră la secularisarea tuturor monastirilor dăse inchinate. Camera mai cu unanimitate, adica cu 79 voturi contră 3, au votat acăsta lege. Atâtul raportului ministeriului, cătu și insusi proiectul de lege suntu acte multu mai importante, — căci ele dispunu mai de a patr'a parte a pamentului romanescu, — decătu sa nu le comunică in totulu loru citorilor nostri.

Eata dar Raportul ministeriului.

Prințipalitatea Domne!

De patru dieci de ani, România reclama solutiunea cestiei națiunale a averilor monastirilor pamantene dăse inchinate. Martore suntu anaforalele divanelor Tierei de la 1822

pâna la 1828, incheiarile adunărilor regulamentare de la 1832 pâna la 1848, și lucrările divanurilor extraordinaire și ale fostilor Domni Grigorie Ghică și Barbu Stirbei de la 1849 pâna la 1856. Adunarea mămă, adunarea ad-hoc din Moldova din anulu 1857, chiamata in virtutea tractatului de la Parisu, spre a rosti dorintele tieri in privintă viitoră ei organizaționi, s'a rostitu asemenea in unanimitate, ca acăsta cestiune in care se atinge a cincea parte a tieranului României, nu putea și nu se cuxine a se hotără de cât in tiéra și prin tiéra. In raportulu catre congressul din Paris, addressat de Comisiunea internațională din București, cinci din săptă Comisari ai marilor poteri europene, ce au fostu luati sub scutulu loru regenerarea națiunei române, au recunoscutu legitimitatea drepturilor noastre in privintă cestiunei monastirilor dăse inchinate.

De la 1859 și pâna astazi, adica de la introducerea noului regim creatu prin Conveniunea din 7/19 Augustu 1858, și comisiunea centrală și Adunările elective, in fiecare sesiune, au revindicatu pentru tiéra dreptul de a hotără acăsta cestiune in deplină sea libertate de legislație, garantata prin tractatulu de Parisu. Toate ministeriile, căte in acestu interval s'au succesu la putere, interprete a patrioticelor cugetări ale Innaltimei Vostre, au luat in fată poterii legiuitorare indatorirea, ca acăsta cestiune se va hotără in tiéra; și națiunea întrăga fără osebire de partita, unită că unu singuru omu, a aplaudat la aceste declaratiuni naționale.

Si nici ca se putea altintrelea, Pré înaltiate Domne! Cându strabunii nostri au zidit pe pamentulu romanescu locașuri sănăte romaneschi; cându le au înzestrat cu bunuri ale națiunei; cându apoi, numai spre o mai buna îngrijire și conservare le au închinat locurilor de josu, ei au facutu aceste acte din propria loru măscare, in deplină loru libertate de Români, și fără nici o interveniune străină; și pururea au pastrat tieri dreptulu de a privi și locașurile sănăte și bunurile atarnate de densele că proprietăți ale Tierei. Cine dăra altii decătu acăsta Tiéra și Guvernulu ei potu astazi hotără despre sorrtea acestor monastiri și a bunurilor loru, cari, in mâna caligarilor greci, au degenerat cu totulu din primitivă loru destinație? Inspirata de principiile civilizatrice ale secolului și de adeveratule sele interese, cari nu potu a mai permite că o a cincea parte din pamentulu romanescu sa continue a fi avere de mâna morăta in posessiunea usurpata a unor comunități religioase, cari de secoli calca toate condițiunile dedicatiunilor primitive, Naținea româna, urmandu exemplulu datu de națiunile cele mari ale Europei, reclama secularisarea averilor de mâna morăta. Asia, in siedintă sea din 22 Decembrie anulu contenit, Adunarea electiva a votat in unanimitate inscrierea veniturilor averilor monastirilor pamentene dăse inchinate, in budgetulu veniturilor Statului, și a pusu indetorire Guvernului, ca ioca in cursulu acelei sesiuni sa prezinte puterei legislative unu proiect de lege, care sa hotarasca in fondu acăsta cestiune și anume in tiéra și pentru tiéra.

Pré înaltiate Domne! România, sigură de a întâlni pe Innaltimea Vostre pretotindenea unde suntu interesele și aspirațiile ei, este in dreptu de a acceptă de la inițiativa Innaltimei Vostre soluția unei cestiuni atâtă de națiune că aceea a averilor monastireschi. Subscrissii Ministri ai Mariei Tele, aru lipsi dără tieri, aru lipsi Innaltimei Vostre, aru lipsi simțiementelor loru de Români, deca aru mai intardia cu respectuosă propunere cătra Innaltimea Vostre, de a se dă satisfacție unor cereri atâtă de desu repetite, atâtă de unanime, atâtă de unanime, atâtă de naționali.

Cunoscem, Mari'a T'a, motivele de innalta prudentia cari au amânatu pâna acum soluția acestei cestiuni; dăra cunoscem totu de odata și simțiemintele patrioticale Innaltimei Vostre. Si, in fată imprejurărilor actuali, in facia legiuitoriei nerabdării a națiunei, fără osebire de partita și de clasă, in facia inițiativei luate de capii bisericiei române, cestiunea nu mai invioiesce amanare.

Subscrissii dăra, in deplină conștiința a responsabilității loru ministeriale, înaintea lui Dumnedieu, a Innaltimei Vostre și a tieri, au onore a ve cere autorizația de a infacișa Adunării alaturatulu proiectu de lege, pentru care și supunu cuvenitulu mesagiu la Domnescă Vostre semnatura.

(Subscrissi) M. Cogălnicéu, L. Steege, Papiu Ilarianu, N. Rosetti Balanescu, D. Bolintinéu, P. Orbescu.

Nr. 1536, 12 Decembrie 1863.

ressu deosebitu pentru publicul nostru, a cunoscere baremu intrasuri scurte si fugitive jurnalistică româna, atât din Austria, cât și din Principatele române unite. Credem tot deodata, ca prin acăstă facem un servit și respectivelor foli române, cu care împreună întinem la unu și aceeași tinta sublimă, de a pregăti romanimei unu venitor mai ferice, decum i s-a trecutul, decum i e parte mare și presintele. Facem dar să urmeze, incătu le cunoscem firește, foile publice românesci, antâiu ale noastre din Austria, apoi a le fratilor de dincolo, — în ordine cronologică.

1) „Gazeta Transsilvaniei” în Brașovu, ese de 26 ani, acum sub redactiunea d. Iacobu Mureșianu. Pretiul ești împreună cu Foi'a pentru minte, anima și literatură, ce ese neregulat, face 10 f. *

2) „Telegraful Român” în Sabiu, ese de 12 ani. Pretiul lui 8 f.

3) „Amicul Scolei” în Sabiu, foia școlastică, ese de 5 ani sub redactiunea d. Visarionu Romanu. Pretiul ești 4. f.

4) „Concordia” foia politică, ese în Pest'a, de 4 ani, acum sub redactiunea d. Alessandru Romanu. Pretiul ești 10 f.

5) „Aurora romana”, foia beletristică ilustrată, ese de 1 anu în Pest'a sub redactiunea d. Ioanichiu Miculescu. Pretiul ești 5 f.

6) „Organul pedagogic” foia lunaria pentru educatiune și instrucțiune, ese în anulu 1. în Sabiu sub redactiunea d. Ioan Popescu; pretiul lui 3 f.

7) „Umoristul”, foia glumetă cu illustrațuni, ese în anulu 1 în Pest'a sub redactiunea lui Georgiu Ardeleniu. Pretiul lui 6 f.

Din cele de dincolo ne suntu mai cunoscute „Românu”, de 7 ani, ese pe tota diu'a in Bucuresci sub redactiunea lui C. A. Rosetti, și consta pentru Austria 30 f. pe anu. Foi'a acăstă, odinioara stegarul liberalismului in România și pretiuita și bucurosu cedita și de Români din Austria, decandu s'au aliatu atât de nenaturalminte liberalismul escentric cu ciocoismul celu ruginitu din tiéra, său în limb'a parlamentă extrem'a stânga cu extre'm'a dréptă, a perduț in Austria multu din vîdiala sea. E paguba și pe catu, ca genialulu și patrioticulu lui redactore au alunecat pe acăstă cale; sperâmu insa, ca geniulu celu bunu alu României va restabili ecuilibriul, și va redă „Romanul” trezvia do a vedé, ca s'orțea unui poporu, ce s'arū portă cu regimulu asiā, cumu se pôrta acăstă foia satia cu tinerulu seu gubernu subminandu-lu și slabindu-lu, in locu de a-lu credită, popularisá și intarí, — ca s'orțea, dicemu, a unui astfelu de poporu e sigur'a perire.

„Reform'a” esista de 5 ani. Ea ese de două ori românesce și odata francesce pe septemâna subt intelligentă directiune a d. I. G. Valentineanu. Ea se dice a fi foia ministerială, — și se distinge prin soliditate și moderatiune. Ea vorbesce cătă odata și despre noi, pecându d. e. Românu și celece privescă la interesele noastre cele mai vitale, le ia numai in forma de depesă telegrafice de prin foile de Vien'a, Frankfurt și Parisu.

„Nichipere” foia satirica cu illustrațuni, ese de 5 ani, acum sub redactiunea lui G. A. Poenaru; pretiul ești pentru România 32 dôuedieceri („sfanti”) pe anu, — pentru Austria nu e pusu pretiul. Aduce cătă odata și căte o gluma buna, și spirituositatea nu i se pote denegă; dar frivolitatea ești cea nemarginita, cu carea trage in noroiulu trivialitatii totu ce e nobilu, inaltu, santu, — de multu sternesce pela noi disgustu. Sagetile ești suntu indreptate mai cu séma asupra ministrilor, dar cătă odata se tînde și mai insusu, și fiindca adeseori n'are nimic'a de criticiu, dar de criticatu totu trebuie sa critice, pentru aceea adeseori produce nisces glume, de care nu-ti pote veni sa ridi.

„Buciumulu”, cea mai mare și mai impunătoare și și pentru ochiu cea mai placuta din foile politice românesci, ese pe tota diu'a in Bucuresci sub redactiunea poetului d. Cesaru Bollaçu; pretiul lui pe anu 56 dôuedieceri. „Buciumulu” e dusmanulu neimpacatu alu duoru principie, ce ajunsesera in tiéra la potere: dusmanulu calugarismului grecu și alu ciocoismului. Elu purcede dela adeverulu istoricu, ca aceste două caste, virite intre Domni-

* Pretiurile suntu computate totu pentru Transsilvania și monarhia austriaca.
Red.)

tora și poporu, au adusu preste tiéra töte nenorocirile; de aceea combate aceste două caste cu biciu de focu și ceresa a restabili poterei tierei p in apropiarea mutuală intre Domn și poporu. Intentiunea lui e bună și salutară; paguba numai — dupa parerea nostra — ca combate atât'a personalitățile. De noi cesti de dincöce „Buciumulu” totdeun'a, dela esirea sea pâna în diu'a de astazi, se occupa cu multă caldura, diet'a nostra o-a reprobusu întrăga, și nimicu mai însemnatu in vieti'a nostra publica nu-i scapa din vedere.

„Conventiunea” o potem u numi pe scurtu puiulu „Românu”, numai cătă i lipsesc spiritulu, poterea, și parte și moderatiunea, care „Românu” totu le mai pastră. Conventiunea ese de trei ori pe septemâna subt redactiunea lui Grig. Helliadu. Consta doi galbini pe anu. (Va urmă)

Varietăți și noutăți de dî.

Ministrul de statu cav. de Schmerling se dice ca s'a re'nsanatosialu deplinu, ca va lipsi cătu-va tempu din Vienn'a și iutr'aceea va fi suplinitu prin ministrula Lasser.

(Musica pe telegrafu.) Spiritulu omeneșeu a mai inventata unu ce mai necredibilu, déca n'amu vedé mai dî de dî minunile naturei descoperite de elu. Profesorul germanu Reiss din Friedrich-dorf dupa cercari neobosite de 11 ani i-a successu a compune unu aparatu fizicalu, prin care, precum prin telegrafu cuvintele, asiā prin elu sunetele musicale se reproducu pâna 'n cele mai indepartate distantie. Asiā d. e s'arū poté, că cineva sa dică in Vienn'a, și noi sa jocâmu — de ni-arū veni de jocatul — in Sabiu. Instrumentul se numesc te lofonu — departe sanatoriu — seu telegrafu musicalu.

(Capr'a pazitor de curechiu.) Intr'unu orasieu francesu se prinse de curendu una sura deosebitu, — directorele de politia.

Furtunel'e de pe la începutul lui Decembrie — despre care amintiserau și noi-au produsu pe mare 1428 nenorociri: 1158 nái se frânsera, dar ómenii de pe ele scapara cu vietă; 230 corăbii se perdura de totu; 27 care s'au cufundat cu ómeni cu totu, incătu nu li s'a mai aflatu inca urm'a, in fine 13 barce pescaresci.

Nr. 72—1

Citatiune edictale.

Georgiu Voicu din Brașovu, in Ardélu, de religiunea ortodoxa, a parasit u cu necredintia pe legiuța sa socia Mari'a Rusu, totu din Brașovu, de siepte ani de dile, nedandu celu mai micu semnu de ubicatiunea sea.

Deci mai susu numitulu parasitoriu la prin acăstă se sorocesce, că dela dat'a de mai josu, intr'unu anu și o di sa se infâsiseze negresitu inaintea Scaunului Protopopescu I. alu Brasiovului, căci la din potriya se va dâ hotărâre la acti'a sociei lui și in lipsa-i.

Brasovu 5 Decembre 1863.

Ioann Popasu m. p.
Protopopu I. alu Brasiovului.

Pretiurile de piatia

din Sabiu, Marti in 17/29 Decembre 1863.

	fl.	xr.
Graul de frunte, galéta nemt. (Metzen)*	3	47
” de midilocu ”	3	20
” de coda ”	2	93
Secar'a galéta nemtésa (Metzen)*	2	—
” de midilocu ”	1	93
” coda ”	1	87
Ovesulu de frunte, gal. nemt. (Metzen)*	1	33
” midilocu ”	1	27
” coda ”	1	20
Cucuruzulu galéta nemtésca (Metzen)*	1	87

* 3 galete nemtesci suntu 2 galete ardelenesci.

Burs'a din Vien'a in 18/30 Decembre 1863.

Metalicele 5%	72	60	Actile de creditu	183	80
Imprumutul nat. 5%	80		Argintulu	117	50
Actile de banca	784		Galbinulu	5.	66